

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๔/๒๕๑๒

วันพฤหัสบดีที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนมัสมา-
ชิกมาประชุม ๒๐๕ คน กรบองค์ประ-
ชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุม
ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ สำหรับวันนี้
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ ร่างพระราช-
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่..)
พ.ศ. หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช,
นายใหญ่ ศวิตชาติ และนายสมบุญ ศิริธร
เป็นผู้เสนอ

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานสภาผู้แทน ได้วินิจฉัยแล้วว่าไม่เป็นร่าง
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

วันที่ ๕๖๑/๑๒ วันที่ ๑๐ มี.ค. ๑๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

พรรคประชาธิปัตย์

๑๕ ซอย ๑๕ ถนนสุขุมวิท

พระนคร โทร. ๕๗๑๗๔

๘ มีนาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังปรากฏตามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติ ฯ ที่แนบมาท้ายหนังสือ

ขอได้โปรดส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมของสภาผู้แทนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

(ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช)

(ลงชื่อ) ใหญ่ ศวิตชาติ

(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

(ลงชื่อ) ส. ศิริธร

(นายสมบุญ ศิริธร)

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ทำเป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อโอนอำนาจสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี จากเจ้าพนักงานผู้มอำนาจจับกุมไปยังเจ้าพนักงานสอบสวนในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

๓. เพื่อกำหนดวิธีการให้ผู้ต้องหาได้พบและปรึกษานายความ

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานสอบสวน กรมสอบสวน กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ความผิดอาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกจึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหาที่มีที่อยู่ หรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใด มีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวน ผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือผู้รักษาการแทน

ถ้าผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวโทษร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ต่อพนักงานสอบสวน เพื่อให้ทำการสอบสวนนอกเขตอำนาจ โดยแสดงไว้ว่ามีความจำเป็นหรือเป็นการสะดวกกว่าที่จะไปร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนตามวรรคสาม ให้พนักงานสอบสวนผู้ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้น ดำเนินการสอบสวนเท่าที่มีหลักฐานพยาน แล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ถ้ามีการจับกุมผู้ต้องหาในท้องที่อื่น นอกเขตอำนาจตามวรรคสาม และผู้ต้องหาขอให้พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่ตนถูกจับกุมทำการสอบสวน ก็ให้พนักงานสอบสวนในท้องที่ดังกล่าวดำเนินการสอบสวนเท่าที่มีพยานหลักฐานตามที่ผู้ถูกจับกุมอ้าง และสามารถเรียกมาสอบสวนได้และส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขาอยู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะยึดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็นแต่มิให้เกินเจ็ดวัน

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคก่อน เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ส่งผู้ต้องหามาศาล ให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอยกขังผู้ต้องหาไว้

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง เกินกว่า หกเดือน โดยจะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบวัน โดยแต่ละครั้ง งานพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณีจะต้องแสดงให้เห็นที่พอใจของศาลถึงเหตุจำเป็น ที่จะต้องคุมขังผู้ต้องหาไว้

ถ้าพนักงานสอบสวน ต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่นอกเขตของศาลซึ่งได้ส่งผู้ต้องหาไว้ งานพนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่ส่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็สั่งให้โอนไป

มาตรา ๕ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๘๔ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๘๔ ทวิ ถ้าผู้ถูกควบคุมจะขอพบ และปรึกษาทนายความ ผู้ควบคุมจะต้องอำนวยความสะดวกให้ตามสมควร เพื่อให้ผู้ถูกควบคุมได้พบและปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัว”

มาตรา ๖ ให้มีการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้มาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บังคับแก่การสอบสวนในแต่ละเขตอำนาจ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่งสำหรับเขตอำนาจนั้น ๆ ทั้งนี้ภายในบังคับว่าวรรคสามและวรรคสี่

ในกรณีที่ได้ตัวผู้ต้องหามาดำเนินการสอบสวนแล้ว การสอบสวนยังไม่เสร็จก่อนถึงกำหนดตามวรรคสอง ก็ให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปได้จนเสร็จ

ในกรณีที่มิได้ตัวผู้ต้องหามาดำเนินการสอบสวน ให้ผู้สอบสวนตามวรรคสองส่งมอบบันทึกการสอบสวนแก่พนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

(ลงชื่อ) ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช, ใหญ่ ศวิตชาติ, ส. ศิริธร, ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ศิระ บัณฑาคม, พลโท บุศรินทร์ ภักดีกุล, ธีรัฐภูมิ สุทธิสงคราม
น.อ. พัน เปรมมณี ร.น., ชวน กิติศรวิวัฒน์, พล.ต.ท.ป. บุรณรัตน์
พิชัย รัตกุล, พล.ร.อ. สวัสดิ์ ภูติอนันท์ร.น. คำรง ลัทธพิพัฒน์
พล.ร.อ. หลวงชลธารพฤณีไกร ร.น., ชุมพล มณีเนตร, เล็ก
นานา เกษม บุญศรี, ทหาร ชำหิรัญ, ประยูร จอประยูร ผู้รับรอง

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นคร-
สวรรค์) : กระผมขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา โดยมีหลักการดังนี้
หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประ-
มวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล ประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา เท่าที่เป็นอยู่ใน
ปัจจุบันยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไข
ปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อโอนอำนาจสอบสวนคดี
อาญาในจังหวัดอื่น นอกจากจังหวัดพระ
นครและจังหวัดธนบุรี จากเจ้าพนักงาน
ผู้มีอำนาจจับกุม ไปยังเจ้าพนักงาน สอบ-
สวนในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและ
คุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

๓. เพื่อกำหนดวิธีการ ให้ผู้ต้อง
หาให้พบและปรึกษาทนายความ

มูลเหตุที่กระผมจำเป็นต้องแก้ไข
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ด้วยเหตุผล ๓ ประการนั้น ก็ขอเรียน
เพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่มีบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
นี้แล้ว ให้สิทธิผู้ต้องหาไว้ประการหนึ่ง
ที่จะได้พบกับทนายความและ ปรึกษา ได้
เพื่อเป็นความยุติธรรมที่ จะให้พนักงาน
สอบสวน สอบสวนในเบื้องต้น ทาง
กระทรวงมหาดไทยได้ส่ง ไปแล้วเหมือน
กันว่าให้ให้ความสะดวก แต่ว่าในกรณีให้
ความสะดวกตามคำสั่งนั้น อาจจะมีการ

เปลี่ยนแปลงเสียได้ จึงเห็นว่าควรจะได้เขียนไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งไม่มีใครสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากสภาฯ เหตุผลข้อนี้เป็นข้อหนึ่งในหลายข้อที่ได้เสนอเข้ามา

ประการที่ ๒ ในเรื่องการกำหนดจับกุมคุมขังผู้ต้องหาในระหว่างชั้นสอบสวน ยังไม่ฟ้องศาลนั้น กำหนดไว้ในขณะนั้นนานเกินสมควร ถ้าหากว่าเราอ่านหลังไปดูก่อนใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๒๔๗๗ แล้ว ขณะนั้นเราก็มีวิธีการสอบสวน มีบทกฎหมายอยู่เหมือนกัน พนักงานสอบสวนทำงานได้เพียง ๗ วันกฎหมายก็ไม่ให้คุมขังต่อไปแล้ว แต่ก็ทำงานกันได้เรียบร้อยมาจนถึง พ.ศ. ๒๔๗๗ เราจำเป็นต้องร่างประมวลกฎหมายขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนกับเอกราชทางศาล เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องคุมขังผู้ต้องหา ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิมต่อมาหลังจากใช้ประมวลกฎหมายเมื่อได้เอกราชทางศาลมาแล้ว การเมืองก็เข้าไปยุ่งวายเป็นกับ กระบวน การยุติธรรมเป็นคราวแรก การเมืองที่เข้าไปยุ่งในกระบวน การยุติธรรมเป็นครั้งแรกนั้น กระผมหมายถึงว่าคณะผู้ที่ย่าง จะครองอำนาจ

ในประเทศในขณะนั้น อยากจะกดขี่ข่มเหงประชาชนให้เกรงกลัวต่ออำนาจ วิธีหนึ่งที่จะทำในขณะนั้นก็คือเปลี่ยนระบบประเพณีและวิธีการสอบสวนแต่เดิมมาเพื่อให้มาอยู่แต่ในมือตำรวจอย่างเดียว กระผมเองเป็นคนแรกที่โอนจากพนักงานสอบสวนฝ่ายพลเรือนไปเป็นตำรวจ ก็ได้มองเห็นเจตนาว่าไม่ได้คำนึงถึงความผาสุกของประชาชนหรือความยุติธรรมเป็น (ส่วนสำคัญ) อันนั้นเป็นเพียงแต่บังหน้าการสอบสวน คดี อาญา เมื่อ ตก อยู่ในมือตำรวจขณะนั้น ก็เริ่มมีการกดขี่ข่มเหงขึ้นเป็นเบื้องแรก แต่ยังไม่ถึงกับว่ารีดเอาเงิน เพียงแต่เอาอำนาจ อำนาจซึ่งนักการเมืองไปเป็นอธิบดีตำรวจก็เริ่มมีขึ้นเป็นที่หวั่นเกรงแก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ ทำมาได้ ๔ ปี สมานเองเห็นว่าจะปล่อยไว้โดยวิธีนั้นไม่ไหวแล้ว ระบบการแก้แค้นอาจจะเกิดขึ้น ความหวาดหวั่นราษฎรมีอยู่ทั่วไป การสอบสวนก็เป็นไปตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากได้เปลี่ยนแปลงไปจากประมวลแล้ว ๔ ปี ก็เปลี่ยนไปเป็นระบบการสอบสวนตามตัวบทคือว่า พนักงานตามตัวบทกฎหมายคือนายตำรวจตั้งแต่ชั้นร้อย

ศรี ปลัดอำเภอ นายอำเภอได้สอบสวนกัน
 ต่อมาเมื่อคณะปฏิวัติได้ปฏิวัติ สภาไม่
 มีอำนาจสอบสวนกลับไปอีก ที่นี้ร้าย
 แรงยิ่งกว่าครั้งแรก คือว่า ห้ามอำเภอ
 กำหนด ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวข้อง กระผมได้นั่ง
 พิจารณาเหตุผลที่กระทำนั้น รู้สึกว่ารุนแรง
 และ กระ ทบ กระ เทื่อน ต่อ เสรี ภาพ ของ
 ราษฎรมากขึ้น ท่านสมาชิกที่อยู่ในสภา
 ทุกคนก็คงจะไม่ปฏิเสธความจริงในข้อนี้
 ว่า เมื่อได้เปลี่ยนแปลงระบบการสอบ-
 สอนครั้งใหม่นี้ ไม่ใช่เพียงแค่ขู่เชิญราษฎร
 ที่เสื่อมเสียเสรีภาพ โดย ชอบ ด้วย กฎ-
 หมายเท่านั้น แต่เป็นแหล่งรีดเงินราษฎร
 เพื่อเอามาเข้าพวกเข้าหอกับพนักงาน สอบ
 สอนมากขึ้น กระผมไม่ได้ยืนยันว่าทุกคน
 เสวทราม แต่ว่าหลักการเปิดโอกาสให้
 ประพฤติชั่ว คนเราจะเป็นใครก็ตามจะเป็น
 พนักงานสอบสวน หรือจะเป็นผู้พิพาก-
 ษา ถ้าไม่มีคุณลย์แห่งอำนาจ ก็เลสมีกุ้ง
 ใจให้กระทำชั่ว เมื่อกระทำชั่วได้ครั้งหนึ่ง
 ก็ทำหลาย ๆ ครั้ง เมื่อทำหลาย ๆ ครั้ง
 แล้ว ก็เป็นสันดาน พอเป็นสันดานแล้ว
 ความยุติธรรมก็ไม่เกิดในเบื้องต้น อันนี้
 กระผมจึงเรียนว่า เราจะแก้ด้วยวิธีอื่นไม่
 ได้ นอกจากหลักการในกฎหมาย ยิ่งมา

เห็นนโยบายของรัฐบาลนี้ปรารถนาอย่าง
 ยิ่งที่จะพัฒนาประเทศ ให้ราษฎรมีความ
 ผาสุก แต่ว่าความผาสุกของคนนั้น รัฐ-
 บาลนี้อาจจะล้มไปประการหนึ่งว่า ไม่แต่
 เพียงมีข้าวกรอกกระเพาะ แต่ความผาสุก
 พ้นจากการหวาดระแวง พ้นจากภัยพิบัติ
 จากโจรผู้ร้าย ควรจะมีอยู่ด้วย ถ้าระบบ
 การสอบสวนมีอยู่อย่างนี้ ถึง จะบรรเทาให้
 มั่งมีสักร้อยล้านต่อคนก็จะถูกรีดไปจนหมด
 สิ้น กระผมจึงเห็นว่า เราเห็นจะรอ
 อยู่ไม่ได้ถ้าระบบนี้เกิดขึ้น รอไม่ได้ ก็
 เพราะเหตุว่าการหลงอำนาจ การเล็ง
 อำนาจมีมากขึ้นทุกวัน กระผมขอประ-
 ทานยกตัวอย่างสักนิดเถอะ ท่าน ประธาน
 ครั้นว่า ครั้งหนึ่งมีการกล่าวกันว่าราษฎร
 ยกบ้านขึ้นต่อผู้เจ้าหน้าที่ กระผมไปดูว่า
 ทำไมราษฎรจึงกระต้างกระเตื้องอย่างนี้
 มূলเหตุก็มีว่า พนักงานตำรวจไปเป็นชู้
 กับเมียเขา เขาจับได้ เขายิงตาย ถ้าหาก
 ว่าพนักงานสอบสวนชั้นต้นให้ ความยุติ-
 ธรรม เมื่อสอบสวนไปแล้ว คนยิงก็ไม่
 ความผิดเพราะเป็นการป้องกันเกียรติยศ
 พอสมควรแก่เหตุ แทนที่จะเป็นอย่างนั้น
 กลับยกพวกมาจะยิงหัวคนที่ยิงตำรวจตาย
 เมื่อชาวบ้านเห็นว่าอย่างนี้เขาไม่สามารถ
 จะฟังกฎหมายได้แล้ว มีปืนอยู่เท่าไรเอา

เข้ามาอีก ยิ่งก็เกิดสู้กันขึ้นยกบ้าน ในที่
สุดท้ายนั้นทั้งบ้านเป็นผู้ก่อการร้ายเป็น
คอมมิวนิสต์ ปัญหาอย่างนี้ไม่ใช่มีแค่
เพียงปักษ์ใต้ ทางอีสานเพื่อนกระผม
หลายคนถูกเก็บอยู่ในคุก ๑๐ ปี กลับ
ไปตั้งบ้านอยู่ได้ไม่กี่วันกลับมากรุงเทพฯ
ถามว่าทำไมต้องกลับมา ไม่กลับมาไม่ได้
เพียงมองหน้าเหนื่อยเดียว พลตำรวจเท่า
นั้นเป็นคอมมิวนิสต์ไปแล้วผม

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้กระ
ผมต้องขอประทาน คือว่าเป็นข้อเท็จจริง
แล้วก็เรากล่าวไป อย่างเลื่อนลอย ไม่มี
หลักฐาน ก็ขอได้กรุณา เพราะว่าไม่มี
ใครที่จะมี โอกาสแก้ตัว หรือว่ามีหลักฐาน
เกรงว่าจะเข้าใจผิดไป

นายใหญ่ สวิตชาติ (นคร-
สวรรค์) : เอาละครับ มูลเหตุที่กระผม
เล่ามาทั้งสองอย่าง ซึ่งท่านประธานว่า
ยังไม่ควรกล่าวนั้น กระผมจะไม่กล่าว
ทำไมจึงมีมูลเหตุอย่างนั้น เพราะว่าคน
จับเอง สอบสวนเอง ถ้าหากว่าคนจับ
เองไม่ให้คนอื่นสอบสวน มูลเหตุอย่าง
กระผมกล่าวจะไม่มันได้ เพราะว่าคน
จับที่ไปข่มเหงคนอื่นอาจจะติดคุกติดตะ
รางได้เหมือนกัน อันนี้เป็นตัวอย่างประ
กอบมูลเหตุผลว่า ทำไมเราจำเป็นต้อง

แก้กฎหมายฉบับนี้จากการทดสอบถึงความ
ปรารถนาของประชาชน ในประเด็นนี้
กระผมก็อยากเรียนว่าประชาชน ที่ได้รับ
สนับสนุน ได้ส่งตัวแทนของตนเข้ามา ใน
สภานี้ ถึงกระผมจะไม่สามารถไปพบเขา
ได้หมดในจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และมา
ใช้สิทธิเลือกตั้งก็พอมีสิ่งที่คาดหมายได้ว่า
เป็นความปรารถนาของประชาชน การที่
กระผมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เข้ามาต่อสภานี้ไม่ได้เจตนาประการอื่น
ใดเลยนอกจากความผาสุกของประชาชน
เท่านั้น และผู้แทนที่นั่งอยู่ที่นี้ ทุกคนแม้
แต่รัฐบาลนี้ก็คงจะไม่แย้งเหมือนกันว่า
ความปรารถนานั้นอย่างเดียวกันแต่ว่าวิธี
การที่กระทำนั้นเราอาจจะเห็นแตกต่างกัน
บ้าง ปัญหาที่เกิดต่อไปว่าทำไมจะต้องไป
ร่างกฎหมายอย่างนี้ขึ้นมา ในเมื่อประมวล
วิธีพิจารณาความอาญาก็มีอยู่แล้ว เพียง
แต่จะส่งให้ไปสู่ระบบเดิมก็ทำได้ ปัญหา
ซึ่งว่าทำไมจึงต้องร่างเป็นอย่างนี้ครับ ระ
บบการบริหารของเราในขณะนั้นนี้ ตำรวจ
ก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นคนจับ
กุมอำเภอถ้าจะให้ไปสอบสวนก็อยู่กระ
รวงมหาดไทยเหมือนกัน แล้วก็อีกประ
การหนึ่ง กรมอัยการซึ่งพิจารณาสำนวน
ชั้นสุดท้ายก่อนฟ้องศาลก็อยู่ในกระทรวง

มหาดไทยเหมือนกัน แล้วกระบบราชการบริหารของเรานั้น ข้าราชการประจำยังต้องพึ่งคำสั่งข้าราชการการเมือง เพราะฉะนั้นเพื่อให้ตุลย์แห่งอำนาจนั้น กระทบถึงมองเห็นควรจะต้องกรมสอบสวนขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม ซึ่งรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงก็ไม่ควรจะก้าวก้าวกันได้ หรือถึงจะได้ก็ต้องปรึกษาในคณะรัฐมนตรีเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วตุลย์แห่งอำนาจก็จะเกิดขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปว่าถ้าหากว่าไปตั้งกรมใหม่ก็เสียสตางค์ ผมก็นั่งคิดเหมือนกันไม่ได้นั่งฝันทำ ถ้าจะเสียสตางค์ก็ไม่เกิน ๖๐ ล้านบาท แล้วในชั้นต้นตามร่างนี้ก็ให้โอกาสรัฐบาลที่จะทำตามกฎหมายถึง ๑๕๐ วันใน ๑๕๐ วันนั้น กระทบผมเชื่อว่าไม่มีรัฐบาลใดจะเพาะความรู้ให้พนักงานสอบสวนได้ทัน กระทบผมอยากเรียนสมาชิกได้ทราบว่ากระทบผมมีความมุ่งหมายอย่างไรถึงเอาไปอย่างนั้น จะทำได้หรือไม่ได้ประการใด เมื่อตั้งกรมสอบสวนเข้าแล้วพนักงานสอบสวนชั้นแรกก็ควรจะมาจกคนที่เคยทำแล้วทั้งประเทศ ๒,๐๐๐ คนพอในระยะต้น ๒,๐๐๐ คนนี้ ถ้าจะให้เงินเดือนแก่สักคนละ ๒,๐๐๐ บาทก็ ๔,๐๐๐ บาท สิบสองสี่ สิบสี่แปด ๔๔ ล้านบาทต่อปี คนละ ๖ สิบ

ยังไม่ถึงเลย ราษฎรจะต้องเสียภาษีเพื่อการทำงานนี้ และขั้นต้นเงินเดือนก็เงินเดือนพวกเก่า ก็บอกกว่าเหล่าใหม่เหล่าเก่าตนเอง กระทบผมก็ขอเรียนท่านประธานว่าเหล่าเก่านี้มีทั้งดีและเลวครับ ถ้านายตำรวจนี้ ถ้าจะคัดกันจริง ๆ ๑,๐๐๐ คน มีนายตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนที่ดีมีพอ พวกกรมการอำเภอก็เหมือนกัน ๑,๐๐๐ คน ยังมีคนดีพอที่จะเลือกได้เหมือนกัน คน ๒,๐๐๐ คนนี้พอโอนมาขึ้นกรมสอบสวนแล้ว กระทบผมว่าพอจะบรรเทาเยียวยาความเดือดร้อนของราษฎรในชั้นต้นนี้ได้ ปัญหาที่ก็จะผิดกันแต่ที่ว่ารูปโอนไปโอนมานั้นก็ไม่รู้จักสิ้นสุด ถ้าหากว่าการโอนไปเพื่อวัตถุประสงค์แห่งความผาสุกของชาวบ้าน การโอนไปเพื่อกระบวนการยุติธรรม โอนไปเพื่อให้มีอำนาจตุลย์กันระหว่างผู้จับกับผู้สอบและผู้ตรวจสำนวน ๓ อัน อย่างนั้น ถ้าเราไม่สามารถจะรักษาความยุติธรรมเบื้องต้นได้โดยวิธีนี้แล้ว กระทบผมก็ยังมองไม่เห็นวิธีอื่นซึ่งจะทำแล้วก็ด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนมานี้ กระทบผมหวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี

นายฉวยง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี) :
ผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขวิธี

พิจารณาความอาญาที่ท่านผู้เสนอได้อธิบาย
 เมื่อกันแล้ว ผมก็จำเป็นจะต้องขอทราบ
 เรียนให้ที่ประชุมในสภานี้ ได้ทราบความ
 จริงว่า ความรู้สึกของท่านผู้เสนอกับ
 ความรู้สึกของบรรดาพวกผู้แทนราษฎร ที่
 มาจากประชาชนทั้งหมดมีความเห็น เป็น
 อย่างเดียวกัน และผมได้ทราบความเป็น
 จริงว่า ในพรรคการเมืองที่ตั้งขึ้นมา
 ใหม่ ๆ หรือพวกที่มาสมัครจากอิสระหลาย
 คนและทุกคนเท่าที่เคยพบกันมาก็ มีความ
 รู้สึกตรงกันเช่นนี้ แม้แต่อยู่ในพรรคสห
 ประชาไทยเอง แต่วันที่เปิดประชุมครั้ง
 แรกของพรรคสมาชิกทุกคนก็เรียกร้องให้
 คณะรัฐบาลซึ่งสมาชิกนั้นเป็นผู้สนับสนุน
 อยู่ นั้น ให้รับจัดการแก้ไขวิพิจารณา
 ความอาญาให้เปลี่ยนแปลง การสอบสวน
 ที่ให้ผู้จับเองสอบสวนเองนั้นเป็นการไม่ถูก
 ต้อง อันนี้ผมเข้าใจว่า ความรู้สึกของ
 สมาชิกทุกคนเป็นอย่างเดียวกัน ไม่มีใคร
 ค้านในหลักการอันนั้น แต่อย่างไรก็ตาม
 ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึงแม้ว่าจะถูกต้องเต็มใจ
 อะไรหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งเราจะต้อง
 พิจารณาโดยรอบคอบ ถึงแม้ท่านผู้เสนอ
 จะเห็นว่า ควรจะไปไว้ในกระทรวงยุติ
 ธรรม แต่เราจะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติ

นี้ อะไรหลายสิ่งหลายอย่าง ระเบียบบริ
 ทหารราชการแผ่นดิน และเกี่ยวกับการ
 งบประมาณ และเกี่ยวกับอะไรหลายอย่าง
 อีกด้วย ผมคิดว่า รัฐบาลคงจะใจกว้าง
 ยอมรับเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไป
 พิจารณาร่วมกับ ร่าง พระราชบัญญัติ ซึ่ง
 รัฐบาลกำลังลงมือกระทำอยู่แล้ว และฟัง
 สมาชิกจากทุกพรรคการเมือง และรวม
 ทั้งกลุ่มอิสระก็มีความเห็นตรงกัน อยู่แล้ว
 ผมจึงอยากจะขอเสนอให้รัฐบาลรับร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปพิจารณา ก่อน
 รับหลักการ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 จากการที่ได้ฟังการอภิปรายสนับสนุนร่าง
 พระราชบัญญัติที่เสนอเข้าสู่สภานี้ จาก
 ของผู้เสนอเอง ก็ได้ชี้แจงจนทราบว่า
 ทุก ๆ ฝ่ายมีความคิดเห็นตรงกันในอันที่
 จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมใน
 ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอขึ้นมา แต่
 ร่าง พระราชบัญญัติที่เสนอนี้ เป็น หลัก
 การที่เป็นประการสำคัญในเรื่องการโอน
 อำนาจสอบสวน จากตำรวจ ไปไว้ที่กระ
 ทรวงยุติธรรมปัญหาเรื่องการสอบสวน
 ที่ท่านได้กล่าวว่า ไม่เรียบร้อยบางประ
 การนั้น ทางรัฐบาลก็ได้ตระหนักอยู่แล้ว

จากกรณีศึกษาของคณะกรรมการที่รัฐบาล
ได้แต่งตั้งขึ้น และรัฐบาลเองก็ได้ตั้ง
คณะกรรมการขึ้นพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
ประมวลวิธีพิจารณาความอาญาอันนี้ ซึ่ง
กำลังดำเนินการอยู่แล้ว แต่เรื่องการ
สอบสวนนั้น เป็นเรื่องที่อยู่ภายใน
ประมวลวิธีพิจารณาความอาญาฉบับใหญ่
ซึ่งเรากำลังพิจารณากันอยู่ เป็นแต่ว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หนีบยกเอา
เฉพาะเรื่องที่เป็นเหตุเดือดร้อนอันเป็น
สำคัญขึ้นมา เพื่อทำการแก้ไข เพื่อให้
ทันต่อสถานการณ์ซึ่งกันนับว่าเป็นความคิด
ที่เหมาะสม และเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาล
เองก็ได้รับคำร้องเรียนจากประชาชน
และถึงแม้จากสมาชิกในพรรคของรัฐบาล
เอง ดังที่ได้มีสมาชิกได้กล่าวไปแล้วเมื่อ
สัก ก็ได้เข้าชื่อกันร้องเรียนต่อทางรัฐ-
บาล และเมื่อวันแถลงนโยบาย เราก็ได้
พูดกันในเรื่องนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว ในครั้ง
นั้นสมาชิกในสภาตนเองก็ได้กล่าวถึงเรื่อง
การแก้ไขการสอบสวนนี้ รัฐบาลก็ได้ชี้
แจงและตอบสนองใน การที่จะปรับปรุง
และพิจารณาเรื่องการสอบสวนนี้ด้วยดีต่อ
ไป เนื่องจากว่ากฎหมายที่สำคัญ และเป็น
เรื่องที่เราจะต้องพิจารณากันอย่าง
รอบคอบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งเรื่อง การ

บริหาร การเงิน และเครื่องมือเครื่องใช้
และวิธีการต่าง ๆ สำหรับการปรับปรุง
แก้ไขในเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ที่การที่เราจะยก
พระราชบัญญัติ หรือแก้ไขกฎหมายแต่
อย่างเดียวการแก้ไขกฎหมายแต่อย่างเดีย
วนั้น กระผมรู้สึกว่าจะไม่เป็นการที่จะแก้
ไขปัญหาได้ เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณา
ถึงมูลเหตุทั้งที่ท่านผู้เสนอก็ได้พยายาม
ที่จะแยกแยะชี้แจงและยกอุทาหรณ์ต่าง ๆ
ก็คงจะได้ประสมมาเป็นรายบุคคลให้ฟัง
เป็นรายเรื่องให้ฟังนั้น ก็เป็นเรื่องที่รัฐ-
บาลเองไม่ได้ปฏิเสธในการที่ว่าในจำนวน
คดีซึ่งมีจำนวนหมื่น ๆ จะไม่มีข้อบก-
พร่องดังที่ท่านกล่าวมาแล้วนั้น จากพนักงาน
สอบสวนบ้าง ดังที่ท่านได้ประสม
มา แต่ส่วนมากของคดีที่สำเร็จและลุกลง
ไปด้วยคดีก็มีมากอยู่ เหมือนกัน ถ้านับ
กันตามจำนวนแล้วก็นับว่าเป็นการท่วม-
ทัน แต่ส่วนที่บกพร่องนั้นเราก็เอามา
พิจารณาเหมือนกันว่าการที่บกพร่องสิ่ง
ต่าง ๆ เหล่านี้นั้นะ เกิดจากกฎหมายอย่าง
เดียวหรือ มันไม่ได้ อยู่ที่ตัวกฎหมาย
อย่างเดียวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
ตัวคน ตัวบุคคล ผู้กระทำการเป็นหลัก
ใหญ่ ดังที่ท่านผู้เสนอได้อธิบายต่อท้าย
การเสนอของท่าน ท่านก็บอกอยู่แล้วว่า

เป็นเรื่องของตัวบุคคลเป็นส่วนใหญ่ และนอกจากตัวบุคคลไปแล้วเราก็น่าพิจารณาถึงเรื่องเครื่องมือ เครื่องใช้ของเจ้าหน้าที่ที่ทำการปราบปราม จับกุมและสืบสวนสอบสวนนั้นประกอบอีกด้วย ทั้งในร่างพระราชบัญญัติของท่านเองที่ได้เสนอมานี้แล้ว ก็จะเห็นได้ว่าท่านที่ยังมิได้เลิกภารกิจในการสอบสวนของตำรวจนี้หมดสิ้นไปที่เดียวหาไม่ ทำยังไม่สงวนไว้ให้ว่าสำหรับนครบาลนั้นยังคงให้ตำรวจทำการสอบสวนต่อไป ก็แสดงให้เห็นว่าบางส่วนของ ท่านยังเห็นว่าตำรวจสอบสวนก็เป็นการถูกต้องที่อยู่เหมือนกัน ทั้งนี้ทั้งนั้น เพราะเหตุไร ก็เพราะเหตุว่าที่นครบาลนั้น อันเป็นนครหลวงเป็นชุมชนขนาดใหญ่ เป็นที่เพียบพร้อมไปทั้งการคมนาคม ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้ ผู้คนที่ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้การสอบสวนนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเป็นส่วนมากท่านจึงได้ยกเว้นเอาไว้ว่าในเขตนครบาลยังคงให้เป็นการ สอบ สอน ของ ฝ่าย ตำรวจ ต่อ ไป ก็เป็นเครื่องชี้ชัดแล้วว่าอันนั้นไม่ใช่อยู่ที่เรื่องของกฎหมายแต่อย่างเดียวเท่านั้น เป็นเรื่องของบุคคลและเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิในการที่จะ

ดำเนินการสืบสวนและสอบสวนประกอบเข้าไปด้วยเป็นหลักการ นอกจากเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้แล้ว ก็ยังว่าถึงด้วยวิธีการอีกวิธีการในส่วนภูมิภาคกับในส่วนกลางนั้นก็มีลักษณะ แตกต่าง กัน ออกไป เนื่องจากท้องที่ เนื่องจากการคมนาคม เนื่องจากความคลี่คลายขยายตัวของสังคม ชุมชนนั้น ๆ มีความแคบ ความกว้าง ความจำเป็นทางไกลเพียงใด แค่นี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งเหมือนกัน ที่เราจะต้องแก้ในการวิธีการ ฉะนั้นสรุปได้แล้ว ก็จะเห็นได้ว่า การแก้ไขปัญหานี้เป็นเรื่องที่เราต้องการใช้เวลาค้าง ในการที่จะพิจารณากันโดยรอบคอบ ไม่ใช่ตกลงใจว่าเห็นว่าอันนี้ไม่ถึงใจ ไม่พอใจ แล้วละก็ รื้อร่างร้านเสียเลย แล้วเราจะสร้างร่างร้านขึ้นมาใหม่ ท่านก็ได้กล่าวอยู่แล้วว่าเป็นการสิ้นเปลือง เป็นการที่ต้องใช้เวลามากมายเป็นการที่จะต้องหาผู้คนจากที่โน่นที่นี้มา ตามที่ที่ให้ข้อเสนอแนะมานั้นว่าตำรวจก็มีทางฝ่ายปกครองก็มีความชำนาญในการสอบสวนก็โยกย้ายมาไว้ที่กรมสอบสวนที่เราจะตั้งขึ้นใหม่ เสียทั้งตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่เราโยกย้ายออกมาอันนั้นมันไม่ใช่มีหน้าที่แต่การสอบสวนแต่อย่างเดียว เพราะว่า

ตำรวจนั้นก็มีหน้าที่ทำการปราบปราม และรักษาความสงบเรียบร้อยต่อประชาชนอีกด้วย นอกจากหน้าที่การสอบสวนแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็เช่นเดียวกัน หากได้มีหน้าที่แต่การสอบสวนอย่างเดียวก็หาไม่ นอกจากการสอบสวนแล้ว ก็ยังมีหน้าที่ในการที่จะพัฒนาบำรุงปรับปรุงบ้านเมือง คุณแลราษฎรให้อยู่เย็นเป็นสุขอยู่ดีกินดี บำบัดทุกข์บำรุงสุขอะไร ร้อยพันอเนกประการ ประกอบเข้าไปด้วย เช่นนี้แหละท่านจะเห็นว่า การโยกย้ายผู้คนเป็นจำนวนพื้หนั้น มาจากที่หนึ่ง มาไว้อีกที่หนึ่งนั้น ในทางบริหารจะประสบความสำเร็จความยุ่งยากเพียงใด เพราะฉะนั้นเราจะต้องเห็นใจกันบ้างว่า การกระทำไม่ใช่เป็นของที่ได้ง่ายนัก อาจจะยกที่นี้ย้ายไปที่นั่นแล้วละก็ทำเอาได้ง่าย ๆ อาจจะกระทบกระเทือนต่อวิธีการในการที่เราจะบริหารราชการให้เป็นไปได้ โดยถูกต้อง และสมเจตนา ในเรื่องการที่เราจะบำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎร เพราะฉะนั้น จำเป็นที่เราจะต้องมีเวลาในการหาผู้หาคน และพิจารณาผู้คนเหล่านั้น อย่างเวลานี้เท่าที่กรมตำรวจได้ดำเนินการทำการสอบสวนอยู่ เราได้ใช้นายตำรวจตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นจำนวน ถึง

๖,๐๐๐ คน ๖,๐๐๐ คนคดีก็ยังไม่ทันต่อเหตุการณ์ ยังมีคดีที่ซับซ้อนทับถมกันเนื่องจากทำไม่ทัน แล้วถ้าหากว่าท่านได้กรุณาไปนั่งที่โรงพักสักคืนสักวันหนึ่ง ท่านก็จะได้เห็น ว่า เจ้าหน้าที่พนักงานสอบสวนนั้นนะไม่ได้หุ่ยมือเลย ปากกาไม่ได้แห้งจากการสอบสวนเลย ตลอดวัน คดีเข้าสู่โรงพัก ต้องทำการสอบสวนติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา ต้องผลัดกันเป็นกะ เป็นเวร เข้าทำการสอบสวนอย่างนั้นก็ยังไม่ทันจำเป็นให้ผู้ต้องหารายใหม่ ๆ นี้เข้าพักรอไว้ก่อนในที่กักขังเพื่อรอการสอบสวน เช่นนี้แหละท่านจะเห็นว่าจำนวนที่ว่า ว่าเอามาจากที่พื้หน ที่โน่นพื้หน เสร็จแล้วมันจะพอนั้น มันไม่น่าจะพอได้ แม้แต่จำนวนเท่าที่เราทำอยู่ถึง ๖,๐๐๐ คนนี้ก็ยังมีทับถมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่อง ที่ชัดชัดให้เห็นว่าเราจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการที่พิจารณาโดยรอบคอบและแก้ไขกัน ไม่ใช่เขียนแต่กฎหมาย เอา ขึ้น มาแล้วจะสัมฤทธิ์ผลไปได้ทุกประการก็หาไม่ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างกฎหมายนี้ก็เพื่อที่จะแก้ปัญหาในทางกฎหมาย ซึ่งก็มีเจตนาตรงกันกับทั้งรัฐบาล ตรงกันกับ บรรดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ทุก ๆ ท่าน แม้แต่ในพรรคของรัฐบาลเองก็ได้ชี้ชัดให้เห็นแล้วว่ามีความต้องการตรงกับของท่านเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้การแก้ปัญหาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแล้ว เราก็จะต้องทำกันด้วยความรอบคอบและมีเวลาที่จะพินิจพิจารณาพอสมควรแก่เวลาแห่งการกระทำนั้น ๆ และจะต้องการทำด้วยความรู้หลายอย่างหลายฝ่าย ไม่ใช่เฉพาะแต่เรื่องกฎหมายเท่านั้น เราจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะแห่งการจับกุมจะต้องรอบรู้ถึงการสืบสวนหาเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์หลักฐาน ต้องรู้ไปถึงขั้นสอบสวนว่ามีความลำบากในการดำเนินการอย่างไรและเพื่อที่จะให้แก้ไขในเรื่องนี้เป็นผลในทางที่จะยุติเรื่องอันเกิดความเดือนร้อนแก่บรรดาอาญาประชาราษฎรนั้น รัฐบาลรู้สึกมีความยินดี ใครที่จะขอรับเอาร่างพระราชบัญญัติของท่านไปพิจารณา ร่วมกับการดำเนินการของรัฐบาลที่ทำงานเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการร่างประมวลวิธีพิจารณาความอาญานี้ โดยเฉพาะในแง่เรื่องการสอบสวนนี้ ให้หันต่อความประสงค์ของท่านสมาชิกทุกฝ่ายของสมาชิกของฝ่ายรัฐบาลและของอาญาประชาราษฎรทั้งหลายที่ท่านได้ไปพบปะ

ในการหาเสียงในภูมิภาคมาแล้ว ก็จะเป็นการสมเจตนาด้วยกันทุกฝ่าย ขอปีติลงด้วยว่ารัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติของท่านไปประกอบการพิจารณา ร่วมกับของรัฐบาลด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ที่รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนสภาลงมติ ตามข้อบังคับข้อ ๑๐๕ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน

นายคล้าย ละอองมณี(สงขลา): ตามที่รัฐบาลจะขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น ตามข้อบังคับ ทางฝ่ายผู้เสนอก็คัดค้านไม่ได้อยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ดี ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า การที่รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณานั้น ขอได้โปรดคำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับในเวลาที่ผ่านมาแล้วเป็นเวลานาน และยังคงจะรับความเดือดร้อนนี้ต่อไป ขอให้นึกถึงว่า เขากำลังเดือดร้อนอยู่ เพราะการที่รัฐบาลรับไปพิจารณานั้น อาจจะไม่ทราบว่ามีเมื่อใดก็ได้ ถ้าทางที่ดีที่สภาบาลนี้พอที่จะกรุณาแจ้งให้สภานั้นทราบได้ไหมว่า จะพิจารณาใช้เวลานานสักเท่าใด ทั้งนี้เพื่อให้สภานั้นหายข้องใจ

แต่จะได้บอกแก่ชาวบ้านเขาว่า เรากำลังหวังที่จะได้ล้มหน้าอัปาทในเรื่องนี้อยู่แล้ว

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ตามข้อขอความเห็นจากรัฐบาลนั้น รัฐบาลขอเรียนชี้แจงว่า ในข้อที่ท่านมีความเป็นห่วงในเรื่องความทุกข์ของประชาชนราษฎร ที่เป็นมาด้วยระยะอันเวลายาวนานนั้น รัฐบาลตระหนักดีเช่นเดียวกับท่านเหมือนกัน และรัฐบาลมีทุกข์หนักข้าพเจ้าใคร่ที่จะขออนุญาตกล่าวว่า ยิ่งกว่าท่านเสียอีก เพราะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบ ในการบริหารดำเนินการในเรื่องนี้ ย่อมเป็นเป้าหมายแห่งการร้องเรียนและ กล่าวหาว่ากล่าว ได้ในเรื่องทุกข์เรื่องนี้ เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้ รัฐบาลขอรับรองว่าจะนำไปพิจารณาและดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ และถ้าจะให้กำหนดระยะเวลาออกมาแล้ว ก็ขอว่าไม่เกิน ๑ ปี

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลตอบว่าไม่เกิน ๑ ปี

นายสมบุญ ศิริธร(พระนคร): ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปีนั้น ไม่

เกิน ๑ ปี ผมคิดว่าควรกำหนดให้มันสั้นยิ่งกว่านั้น เพราะเหตุอะไร เหตุผลที่ผมขอรับรองให้กำหนดให้สั้นยิ่งไปกว่านั้นก็เพราะเหตุที่ว่า ชั่วระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา นั้น ท่านก็บอกว่าท่านรับทราบดี แม้แต่ลูกพรรคของท่านก็สนับสนุน และยังไปกว่านั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการนี้เองก็ ได้ว่าการกระทรวงนี้ตลอดมา ย่อมรู้ว่าที่จะไปแก้จุดตรงไหนอยู่แล้ว นี่ถ้ามีเจตนาที่จะแก้ผมจึงใคร่ขอร้อง คำว่าภายใน ๑ ปีนั้น อาจจะไปเอาวันสุดท้ายของ ๑ ปีแล้วก็นานไปสักหน่อย นี่เป็นเรื่องต่อรองเวลาครับ เพราะถ้าเผื่อท่านรัฐมนตรีเป็นคนใหม่ ไม่ได้ว่าการกระทรวงมหาดไทยมาเต็มแล้ว ผมก็จะไม่ต่อรองเลย ผมขอความกรุณาให้สั้นเข้ามาหน่อยหนึ่ง เพราะว่าในระยะหาเสียง ท่านรัฐมนตรีก็ทราบผมไม่ได้หาเสียงเฉพาะกรุงเทพ ฯ หัวเมืองต่างจังหวัด ราษฎรบางแห่งเวลานี้ต้องนอนกับควาย ไม่ได้นอนกับเมีย นี่เป็นความจริง ก็ต้องไปนอนเฝ้าควาย ควายในคอกตึงแต่ทุ่มหนึ่งลงไปแล้ว นี่เป็นเวลาหลายปีมาแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องเวลานี้ขอให้นั่งคิดตรึกตรองเอาให้สั้นเข้ามาหน่อยเถอะครับ อย่าให้เป็นถึงเวลาภายใน ๑ ปีเลย

ประธานสภาผู้แทน: คุณจะเอา
สักเท่าไร

นายสมบุญ ศิริธร (พระนคร):
๖ เดือนครึ่ง ต่อรองกันไว้ เจตนาตรง
กัน ขอ ๖ เดือน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ผมเองก็รู้สึกเห็นใจในถ้อยคำของท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติและผมก็ใคร่ที่จะให้ท่าน
ได้พิจารณาเห็นใจเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร
บ้าง ดังที่ผมได้ชี้แจงแล้วว่า เรื่องนั้น
เป็นเรื่องที่เราจะต้องทำกันด้วยความรอบ
คอบละเอียดลออ แล้วเราทำงานหลาย
อย่าง ต้องใช้ทั้งเงิน ต้องใช้ทั้งคน แล้ว
ก็จะมากำหนดเอาหลายๆ ว่าเอาวันที่เท่า
กันที่เท่านี้ ๖ เดือน นับแต่วันนี้ วันที่
๓ เมษายน อย่างนี้ก็ลำบากมากสำหรับเจ้า-
หน้าที่ฝ่ายบริหารในการที่จะทำงาน ถึงแม้
ว่าผมเป็นคนเก่าแก่ในกระทรวงมหาด-
ไทยมาก่อนนี้ก็จริงอยู่เรามีได้บริหารแต่ผู้
เดียว ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยนี้จะทำงานอะไรได้ผู้เดียวใน
กระทรวงมหาดไทย ต้องเป็นไปตามมติ
ของคณะรัฐมนตรี และจะต้องเป็นไป
ตามมติของกรรมาธิการแต่ละแผนก แต่
ละแขนงของรัฐบาลที่เขาดำเนินการกัน

แต่ละเรื่อง ซึ่งได้มอบหมายไป เพราะ
ฉะนั้นโปรดได้เห็นใจเถอะว่าผมขอว่าไม่
เกิน ๑ ปี นี่ก็เต็มกลืนมากอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน: เวลานั้นมี
ปัญหาอยู่ ๒ ประเด็นในเรื่องการกำหนด
เวลา คือว่าทางรัฐบาลได้ขอรับไป
พิจารณา เวลาไม่เกิน ๑ ปี ส่วนทาง
ฝ่ายผู้เสนอขอกำหนดเวลา ๖ เดือน
เพราะฉะนั้นอยากจะใคร่ให้ที่ประชุมนี้ได้
พิจารณาท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้
รัฐบาลนี้ได้พิจารณาในเวลา ๖ เดือน
โปรดยกมือขึ้น

นายทองดี อิศราธิวัน (เชียงใหม่): ทำผิดแล้ว ไม่ใช่มติ โปรด
ดูข้อบังคับที่เถอะ

ประธานสภาผู้แทน: ยังไม่ทัน
ถาม คุณนั่งก่อน

นายทองดี อิศราธิวัน (เชียงใหม่): ผมมีเรื่องจะชี้แจงไม่ใช่เป็นมติ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่มีการ
อภิปรายในเรื่องนี้ หมตไปแล้ว

นายทองดี อิศราธิวัน (เชียงใหม่): เปล่า ไม่ได้เป็นมตินี้ครับท่าน

ประธานสภาผู้แทน: ผมถาม
ที่ประชุมแล้วคุณทองดี ๆ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ฝ่ายผู้เสนอขอ ๖ เดือนหรือเปล่า

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอมติต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้พิจารณาภายในเวลา ๖ เดือนโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะได้พิจารณาภายในเวลา ๑ ปี โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะรับ

ไปพิจารณาภายในเวลา ๑ ปี

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ที่ท่านประธานกล่าวว่ารัฐบาลรับไปพิจารณาภายใน ๑ ปีนี้ ขอได้โปรดเปลี่ยนคำพูดเสียใหม่ว่า รัฐบาลจะนำร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาสู่สภาภายใน ๑ ปีครับ ขอได้โปรด.....

ประธานสภาผู้แทน : เจตนารมณ์ผมอย่างนั้นละครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ.

บันทึก

เรื่อง ข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน

เนื่องจากได้ตราพระราชบัญญัติ เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้นใช้แล้ว และตามบทบัญญัติของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติว่า ให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งวุฒิสภาได้ตราข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้นใช้แล้ว แต่สภาผู้แทนยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบนี้ จึงได้ยกร่างข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทนขึ้น โดยอนุโลมจากข้อบังคับของวุฒิสภาว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๑ เสนอมาเพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณาต่อไป.

(ลงชื่อ)

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
(นายประเสริฐ บัณฑิตสุนทร)

เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

ร่าง

ข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ ประธานสภาผู้แทนออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ."

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน ให้มี ๔ ชนิด คือ

(๑) เครื่องแบบปกติ มี ๓ แบบ

ก. เครื่องแบบปกติขาว

ข. เครื่องแบบปกติทากีคอธง

ค. เครื่องแบบปกติทากีคอพับ

(๒) เครื่องแบบครึ่งยศ

(๓) เครื่องแบบเต็มยศ

(๔) เครื่องแบบสโมสร

ข้อ ๔ เครื่องแบบปกติ มีดังนี้

ก. เครื่องแบบปกติขาว ให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก สมาชิกชาย ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีขาว กะบังหน้าทำด้วยหนังหรือวัสดุเทียมหนังสีดำ สายรัดคางสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร มีปุ่มโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ ขนาดเล็กติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่ ผ้าพันหมวกสีขาว ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพ่าห์ ปักถิ่นสีทองสูง ๕ เซนติเมตร บนหมอนสักหลาดสีขาว

สมาชิกหญิง ให้อินุโลมตามแบบหมวกของสมาชิกชาย แต่เป็นทรงอ่อน

(๒) เสื้อ สมาชิกชาย ให้ใช้เสื้อแบบราชการสีขาว ใช้คุมโลหะสีทอง
ตราครุฑพ่าห์ขนาดใหญ่ ๕ คุม ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับ
แพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋านซ้ายด้วย

สมาชิกหญิงให้ใช้เสื้อนอกคอแบบสีขาวแบบคอบ้านแขนยาวถึงข้อมือมีตะเข็บหลัง
๕ ตะเข็บ ที่แนวสาบอกมีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕
เซนติเมตร ๕ คุม มีกระเป๋าล่างข้างละ ๑ กระเป๋า เป็นกระเป๋าเจาะเฉียงเล็กน้อย
ไม่มีใบปกกระเป๋า และให้ใช้เสื้อคอพับแขนยาวสีขาวผูกผ้าผูกคอสีดำเง อนาคต
ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ที่
อกเสื้อเบื้องซ้ายด้วย

(๓) อินทรรณู ให้มีอินทรรณูเชิงกว้าง ๕ เซนติเมตร ยาวตามความยาว
ของบ่า พันสัทหลายสีดำ บัดกันสีทองเป็นลายประจำยามเต็มแผ่น ติดทับเสื้อเหนือ
บ่าทั้งสองข้างจากไหล่ไปคอค่านคอปลายมน ติดคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็ก

(๔) กางเกง กระโปรง สมาชิกชาย ให้ใช้กางเกงแบบราชการสีขาวขาว
ไม่พับปลายขา

สมาชิกหญิง ให้ใช้กระโปรงสีขาวยาวบิ๊ดเข้า ปลายบานเล็กน้อย

(๕) รองเท้า ถุงเท้า สมาชิกชาย ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำชนิดผูก
ถุงเท้าสีดำ

สมาชิกหญิง ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำบิ๊ดปลายเท้า ไม่มีสวทลายสันสูง
ไม่เกิน ๗ เซนติเมตร ถุงเท้ายาวสีเนื้อ

(๖) เครื่องหมายแสดงสังกัด ให้มีเครื่องหมายรูปรัฐธรรมนูญอยู่ในวงกลม
มีรัศมีโดยรอบขนาดสูง ๒ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะโปร่งสีทอง สำหรับสมาชิกชาย
ให้ติดที่คอเสื้อตอนหน้าทั้งสองข้าง ส่วนสมาชิกหญิง ให้ติดที่คอแบบของเสื้อตอนบน
ทั้งสองข้าง เหนือแนวเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ข. เครื่องแบบปกติภาคีก็อตัง ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่อง

แบบปกติขาว เว้นแต่สีของหมวก ผ่าพื้นหมวก หมอนสักหลาดสำหรับปักตราครุฑ
พาด สี และกางเกงหรือกระโปรง เป็นสีทึบหรือสีทึบเข้ม

ก. เครื่องแบบปกติทึบคือพับ ให้ประกอบด้วย

(๑) หมวก สมาชิกชาย ให้ใช้หมวกทรงหม้อตาลสีทึบหรือสีทึบเข้มกะบัง
หน้าทำด้วยหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีดำ สายรัดคางหนังหรือวัตถุเทียมหนังสีทึบมีปุ่ม
โลหะสีทองตราครุฑพาดขนาดเล็ก ติดที่ข้างหมวกข้างละ ๑ คู่ ผ่าพื้นหมวกสีทึบ
หรือสีทึบเข้ม ที่หน้าหมวกติดตราครุฑพาดในบัวกระหนกทำด้วยโลหะสีทองสูง ๖.๕
เซนติเมตร

สมาชิกหญิง ให้ใช้โลมตามแบบหมวกของสมาชิกชายแต่เป็นทรงอ่อน

(๒) เสื้อให้ใช้เสื้อเชิ้ตสีทึบหรือสีทึบเข้ม แขนยาวรัดข้อมือมีปุ่มที่ข้อมือข้าง
ละ ๑ คู่ หรือแขนสั้น มีกระเป๋ายึดติดที่หน้าอกเสื้อข้างละ ๑ กระเป๋าที่กระเป๋ายึด
ติดมีแถบอยู่ตรงกลางตามทางตั้งกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร มีใบปกกระเป๋ารูปมณฑล
กลางแหลม ที่ปากกระเป๋าทรงสองข้างติดปุ่มข้างละ ๑ คู่สำหรับขัดกับใบปกกระเป๋ายึด
ตัวเสื้อผ่าอกตลอดมีส่าบกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ติดปุ่มตามแนวอกเสื้อ ๕ คู่ระยะ
ห่างกันพอสมควร และติดเครื่องหมายแสดงสังกัดที่ปกคอเสื้อด้านหน้าทั้งสองข้าง
ที่ไหล่เสื้อประดับอินทรีนูนสีเดียวกับเสื้อ ยาวตามความยาวของบ่าเย็บติดกับเสื้อเหนือ
บ่าทั้งสองข้างจากไหล่ไปคอ ปลายมน ด้านไหล่กว้าง ๔ เซนติเมตร ด้านคอกว้าง
๓ เซนติเมตร ตอนปลายขัดติดกับตัวเสื้อ คู่ที่กล่าวนี้มีลักษณะเป็นรูปกลมแบน
ทำด้วยวัตถุสีน้ำตาลแก่

ในโอกาสไปงานพิธีหรือเข้าที่ชุมนุมชน ให้ใช้เสื้อเชิ้ตแขนยาวผูกผ้าผูกคอสีดำ
เงือกกลาสี สอดชายผ้าผูกคอไว้ภายในเสื้อใต้ปุ่มเม็ดที่สอง

ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อกเสื้อเหนือกระเป๋ายึดด้วย

(๓) อินทรีนูน ให้ใช้อินทรีนูนอ่อน มีเครื่องหมายรูปรัฐธรรมนุญอยู่กลาง
พระมหามงกุฎ ประกอบด้วยรูปรวงข้าวและดอกบัวตูมวงโอบอยู่เบื้องล่างเครื่องหมาย
นี้จะทำด้วยโลหะสีทองหรือปักด้วยไหมสีเหลืองก็ได้

(๔) กางเกง กระโปรง สมาชิกชายให้ใช้กางเกงแบบราชการสีทึบหรือสี
กากี นวล ขาว ไม่พับปลายขา

สมาชิกหญิงให้ใช้กางเกงแบบสมาชิกชาย หรือกระโปรงสีทึบหรือสีกากี นวล
ยาว ปิดเข้า ปลายบานเล็กน้อย

(๕) เข็มขัด ให้ใช้เข็มขัดทำด้วย้ายถักสีทึบ กว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัด
ทำด้วยโลหะสีทองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางนอน ปลายมน กว้าง ๒.๕ เซนติเมตร
ยาว ๕ เซนติเมตร มีรูปครุฑทูนูนอยู่กึ่งกลางหัวเข็มขัด ไม่มีเข็มสำหรับสอดครุ
ปลายเข็มขัดหุ้มด้วยโลหะสีทอง กว้าง ๑ เซนติเมตร

(๖) รองเท้า ถุงเท้า สมาชิกชาย ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อหนังสีดำ
ชนิดผูก ถุงเท้าสีดำ

สมาชิกหญิง ถ้าใช้กางเกง ให้ใช้รองเท้าหุ้มส้นหนังสีดำ ปิดปลายเท้า ไม่มีลวด-
ลาย ถุงเท้าสีสีดำ ถ้าใช้กระโปรง ให้ใช้รองเท้าส้นสูงสีดำ ปิดปลายเท้า ไม่มีลวดลาย
ส้นสูงไม่เกิน ๗ เซนติเมตร ถุงเท้ายาวสีเนื้อ

ข้อ ๕ เครื่องแบบครึ่งยศ ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบ
ปกติขาว เว้นแต่กางเกงหรือกระโปรงให้ใช้ผ้าสักหลาดหรือเสิร์จสีดำ ผู้ได้รับ
พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ด้วย แต่ไม่
สวมสายสะพาย

ข้อ ๖ เครื่องแบบเต็มยศ ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบ
ครึ่งยศ ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์
ด้วย

ข้อ ๗ เครื่องแบบสโมสร

เครื่องแบบสโมสรสำหรับสมาชิกชาย มี ๓ แบบ

(๑) เครื่องแบบสโมสร ก. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่อง-
แบบเต็มยศ

(๒) เครื่องแบบสโมสร ข. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่อง-
แบบสโมสร ก. เว้นแต่

เพื่อให้ใช้เสื้อโมสรสีขาว ทำด้วยผ้าสักหลาดหรือเสิร์จ เป็ตอก ปาดเอว มีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดเล็กติดที่ข้อมือข้างละ ๓ คุม ที่ระหว่างอกกับเอว ข้างละ ๓ คุม และที่บรรจบเส้อมีคุมโลหะสีทองตราครุฑพ่าห์ขนาดใหญ่ข้างละ ๑ คุม คุมคูนมีสายสร้อยสีทองร้อยติดกัน ประกอบด้วยเสื้อกักสีขาว คุมโลหะสีทอง ตราครุฑพ่าห์ ๓ คุม และเสื้อเชิ้ตสีขาวอกแข็ง ข้อมือแข็ง คอเชิ้ตชนิดเย็บแบบปักผเสื่อ ผูกผ้าผูกคอสีดำ เงื่อนหูกระต่าย

เครื่องหมายแสดงสังกัด ให้ติดที่คอแบะของเสื้อตอนบนทั้งสองข้างเหนือแนวเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ในฤดูร้อน ให้ใช้กางเกงสีขาวแทนกางเกงสีดำได้

(๓) เครื่องแบบสโมสร ก. ลักษณะและส่วนประกอบเช่นเดียวกับเครื่องแบบสโมสร ข. เว้นแต่เสื้อเชิ้ตอกแข็งให้ใช้เสื้อเชิ้ตอกอ่อนสีขาว และเสื้อกัก ให้ใช้แพรแถบสีเดียวกับกางเกงรัดเอวแทน แพรแถบในส่วนกลางด้านหน้ากว้าง ๑๒ เซนติเมตร ปลายทั้งสองข้างเรียวกว้าง ๑๑ เซนติเมตร ที่ปลายมีขอเกี่ยวติดกันในขณะคาดทางค่านหลัง

สมาชิกหญิง ให้แต่งตามสมันิยม

ข้อ ๘ นอกจากเครื่องแบบดังที่ได้กล่าวแล้วในข้อ ๓ ให้มีเครื่องหมายทำด้วยโลหะสีทองลงยา สี่ธงชาติไทย มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ เซนติเมตร มีรูปรัฐธรรมนูญประดิษฐานอยู่บนพานสองชั้น และมีข้อความว่า "ผู้แทนปวงชนชาวไทย" อยู่ภายในวงกลม เบื้องบนมีรูปยอดโทมของพระที่นั่งอนันตสมาคม

เครื่องหมายนี้ เวลาแต่งเครื่องสากล ให้ประดับที่รั้งคอกอพับของเสื้อนอก เบื้องซ้าย

ข้อ ๙ ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจัดทำเครื่องแบบตามข้อบังคับนี้เป็นตัวอย่าง

ประกาศ ณ วันที่ พ.ศ.

ประธานสภาผู้แทน

เนื่องจาก ได้ตราพระราชบัญญัติ
 เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภา
 ผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้นใช้แล้ว และ
 ตามบทบัญญัติของมาตรา ๗ แห่งพระราช
 บัญญัตินี้ บัญญัติว่า ให้ประธานวุฒิสภา
 และประธานสภาผู้แทนมีอำนาจออกข้อ
 บังคับเพื่อปฏิบัติ ตาม พระราชบัญญัติ
 ซึ่งวุฒิสภาได้ตราข้อบังคับว่าด้วยเครื่อง-
 แบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้น
 ใช้แล้ว แต่สภาผู้แทนยังไม่มีข้อบังคับ
 เกี่ยวกับเครื่องแบบนี้ จึงได้ยกร่างข้อ
 บังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบ-
 สมาชิกสภาผู้แทนขึ้นโดย อนุโลม จาก ข้อ
 บังคับ ของ วุฒิสภาว่าด้วยเครื่องแบบ-
 สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๑ เสนอมา
 เพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณาต่อไป

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
 ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 เรื่องเครื่องแบบของสมาชิก สภาผู้แทน
 ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นคัดค้านทุกกรณี ไม่
 ควร จะ ให้มี ทั้งนี้ ก็เพราะว่าเราเป็น
 ตัวแทนของราษฎรนะครับ แล้วประโยชน์
 อะไรเล่าที่เราจะมีสิทธิยิ่งกว่าราษฎร ที่จะ
 มีเครื่องแบบแสดงให้เห็น ความแตกต่าง
 ว่า นี่เป็นสมาชิกสภา นี่เป็นราษฎร ขอ
 โทษ ตัวการเขายังไม่มีอะไร แล้วตัวแทน

เราเป็นตัวแทนเขาเราจะไปมีอะไรเล่าครับ
 อย่างนี้ก็ตัดมเตไปแล้ว การมีเครื่องแบบ
 นั้นย่อมแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่าง
 ตัวการกับตัวแทน อาจจะทำให้บุคคลที่
 ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร นั้น หลง
 เผลอไผลไปในเครื่องแบบที่ได้รับ การ
 ตบแต่งขึ้น ข้าพเจ้าไม่เห็นสมควรเลยที่
 เราจะมีอภิสิทธิ์ยิ่งกว่าราษฎรด้วยประการ
 หนึ่ง พวกเขาก็คงเดินถนนกันอยู่ตามนั้น เรา
 ก็ควรจะเป็นอย่างนั้น ไม่ควรจะมีอภิสิทธิ์
 หรือข้อแตกต่างอะไรยิ่งกว่าราษฎร ทั้งสิ้น
 ข้าพเจ้าเห็นควรคัดค้านทุกกรณี

ประธานสภาผู้แทน : คุณแคล้ว
 ครับ เนื่องจากเราได้มีพระราชบัญญัติ
 เครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภา
 ผู้แทนขึ้นเสียแล้วครับ เพราะฉะนั้น เมื่อ
 มีพระราชบัญญัติออกไปแล้ว เราก็จำเป็นต้อง
 จะต้องออกข้อบังคับตาม พระราชบัญญัติ
 เพราะฉะนั้นต้องดำเนินไปตามพระราช-
 บัญญัติครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
 ขอประทาน ครับ สมาชิก สภานี้ย่อมมี
 ความคิดเห็นคัดค้านหรือไม่ ต่อร่าง-
 พระราชบัญญัตินี้ ท่านย่อมจะไม่คัดสิทธิ
 ของข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าคัดค้านนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าคัดค้าน ก็ต้องยกเลิกกฎหมายฉบับนั้น ก็ชอบที่จะเสนอ พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายฉบับนั้นมา พระราชบัญญัติ ฉบับนั้นออกไปแล้วครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : มิได้ทำนประธาน ท่านเข้าใจผิดเสียแล้วละครับ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านจะมาบังคับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะข้าพเจ้าเป็นผู้ได้รับการปฏิบัติครับ อันนี้หลักของประชาธิปไตยโดยตรง เมื่อมีข้อบังคับขึ้นมาแล้วนะครับ ย่อมใช้บังคับแก่สมาชิกนี้ทุกคนรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย ในเมื่อจะมีผลกระทบกระเทือนถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ย่อมมีความเห็นที่จะคัดค้านหรือสนับสนุน อย่างไรก็ดีต่อร่างข้อบังคับอันนี้ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นคัดค้านที่จะไม่ให้ผู้แทนราษฎรมีเครื่องแบบ แตกต่างไปยิ่งกว่าราษฎรครับ

นายสมบุรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่าน กระผมเห็นว่าการแต่งเครื่องแบบของ สมาชิก สภาผู้แทน นี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่ง ก็ควรจะมีการตราข้อบังคับเป็นกำหนดเอาไว้ เพราะเหตุว่ากฎหมายเครื่องแต่งกายมีอยู่แล้ว แต่ท่าน

เราอาจจะมาออกกฎเพื่อให้เป็นระเบียบ ก็เราจะมีอินทรรณูชนิดไหน ใส่เสื้ออย่างไร นุ่งกางเกงอย่างไร อันนี้ก็นับว่าเป็นระเบียบอันดีงามอยู่แล้ว เพราะกฎหมายเขาได้ตราไว้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ ในการที่ควรจะมีเครื่องแต่งกายนี้เป็นเกียรติยศอย่างสูงของสภาแห่งชาติ บางท่าน ผู้ที่เป็น สมาชิก สภา ที่เข้ามา นั่งร่วมกันอยู่ในนั้นนะ บางคนเป็นถึงนายพัน นายพล นายร้อย มีเหรียญ มีตรา ถ้าหากว่าเราสามารถอยากจะเอา เหรียญตรา ที่ในหลวงพระราชทานมานั้นเพื่อประดับมาในเครื่องแต่งกายเพื่อเป็นเกียรติแห่งรัฐสภาของชาตินั้น ก็ชอบที่จะเป็นเกียรติอย่างสูงของรัฐสภา ถ้าหากว่าเราไม่ออกกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องให้มีเครื่องแบบแล้ว เหรียญตรา เราจะมาติดได้ไหม เหมือนอย่างท่านผู้แทนขอนแก่นที่ว่าเมื่อสักครู่ ลองท่านแต่งตัวแบบสากลสมาชิก ถ้าหากว่าท่านได้รับเหรียญ พระบรมราชานุญาตให้ท่านได้รับเหรียญแล้วท่านประดับมาได้ไหม มันขัดต่อระเบียบการแต่งกายซึ่งได้บัญญัติเอาไว้ กระผมจะขอเสนอเพียงเท่านี้

นาย นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : กระผม นิสิต เวทย์ศิริ-

ยานันท์ จากศรีสะเกษครับ เนื่องจากว่า
 เรื่องนั้นเราได้มีระเบียบ หรือมี พระราช
 บัญญัติไว้แล้ว อันนี้ กระทบ รับทราบ
 แล้วก็ได้อ่าน ระเบียบ ข้อบังคับ นั้นแล้ว
 แต่ว่าสำหรับผู้ปฏิบัติอย่างที่ผู้แทน ขอน-
 แกนได้พูดเมื่อสักครู่นี้ คือ พวกเรา
 เป็นผู้ปฏิบัติ เรามีสติที่จะคัดค้านใน
 การนี้ได้ แต่ว่าในการที่จะปฏิบัติ ผม
 ขอแบ่งเป็น ๒ นัย คือ นัยหนึ่ง
 สำหรับเครื่องแบบที่จะเข้าในรัฐพิธี หรือ
 ราชพิธีที่จะต้องเข้าไปสู่ทำพิธีเกี่ยวกับ
 ในหลวงนั้น เราน่าจะมีไว้ เครื่องแบบ
 อันนั้น ส่วนเครื่องแบบอย่างอื่นนั้น ไม่
 น่าจะมีสิทธิ พิเศษ เกินไปกว่าประชาชน
 ธรรมดา กระทบเห็นว่าในประเทศที่มี
 ความเจริญที่เรียกว่าจะเข้าสู่ประชาธิปไตย
 จะเป็นประเทศในประเทศที่จะก่อพัฒนา
 หรืออะไรก็ตามแต่ ในการที่จะแสดง
 สบิรตให้เห็นว่า เรานั้นไม่มีสิทธิพิเศษ
 เหนือไปกว่า ปวงชน ทงมวล นั้น ก็คือ
 เครื่องแบบสากลที่เราใส่อยู่นี้แหละ ครับ
 เป็นสิ่งที่เหมาะสมอยู่แล้ว ไม่น่าจะมีอะไร
 มากไปกว่านั้น ส่วนองค์พระมหากษัตริย์
 ซึ่งเรายกย่องเทิดทูนเหนือสิ่งใด ทงมวล
 เป็นจุดรวมของชนทั้งชาติ นั้น เรายกเว้น
 เราต้องมีเครื่องแบบซึ่งเป็นการแสดงการ

การไว้ อันนี้กระทบขอแบ่งเป็น ๒ นัย
 อย่างที่กระทบได้เรียนแล้ว กระทบมีความ
 เห็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : อย่างไรก็ตาม
 ตามเราก็จะต้องมีข้อบังคับ ว่าด้วยเครื่อง
 แบบของสมาชิกสภาผู้แทนชนแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นผมก็คิดว่าในการที่เราจะพิจารณา
 เรื่องเครื่องแบบของสมาชิก สภาผู้แทน
 เราควรจะทำอย่างไร เช่นจะตั้งกรรมาธิ
 การขึ้นพิจารณาใหม่ เพื่อจะได้แปรรูป
 หรือ ออกความเห็น ใน กรรมาธิ การ กัน
 ต่อไป

นายไขแสง สุกใส (นคร-
 พนม): ท่านประธานที่เคารพ ท่านผู้มี
 เกียรติทั้งหลาย ก่อนที่ท่านจะแปรรูป
 หรือจะตั้งกรรมาธิการ ก็ต้องแน่นอนที่
 สุด ต้องแปรแน่ ตั้งแน่แต่กระทบใคร
 อยากรจะให้ข้อสังเกตอย่างหนึ่ง ซึ่งได้ยิน
 ท่านสมาชิกสภาผู้แทน จังหวัด ปราจีนบุรี
 ได้อยากจะให้มีการ แต่งเครื่องแบบเสีย
 เหลือเกิน ผมก็เห็นด้วย เพราะว่าเครื่อง
 แบบนี้ผมเห็นด้วยทางไหน เห็นด้วยทาง
 ผู้ที่อยากจะให้ว่าตัวนั้นเหนือประชาชน
 ทำไม่ถึงว่าอย่างนั้น เพราะว่า อย่างผมนี้
 เป็นประชาชนธรรมดา รู้สึกมีความสัง-
 เวชตัวเองเหลือเกินต้องมาทรมานอย่างนี้

สุด แม้แต่แต่งชุดสากลอยู่เฉยวัน ผมขอพูดต่อหน้าท่านประธานว่าถ้าหาก ท่าน จะอนุญาตให้แต่งธรรมดาเข้ามา จะสบายที่สุด เพราะมันเป็นบาปกรรมอย่างไรก็ไม่รู้ต้นเข้ามาอะต้องไปเอาที่ร้านซักรีด จะต้องไปจ่ายเงินให้เขา ความจริงเกียรติของคนนั้นไม่ได้อยู่ที่การแต่งกายเลย เกรียฎตราทางหลายที่ท่านให้มาประดับซึ่งกระผมเห็นด้วย ท่านคิดเกรียฎยาวเป็นแต่แก่ในเรื่องจิตใจของท่านมีแต่ โกง ซาติ บ้านเมืองอยู่อย่างนี้แล้ว มันไม่มีประโยชน์อะไรเลย.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นไปแล้วครับ เรากำลังจะพูดกันถึงเรื่องข้อบังคับ คุณไชแสงฯ พูดกันถึงเรื่องข้อบังคับ ขอให้อยู่ในประเด็นครับ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ครับผม จะ ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ถ้าหากสมมติว่าผมนี้แหละจะขอแต่งเครื่องแบบอย่างธรรมดา ๆ เข้ามาในสภาอย่างนี้ ผมอยากให้ทางสภาได้พิจารณามากกว่าที่จะให้แต่งเครื่องแบบ เพราะต้องแต่งอยู่แล้ว ใครสมัครแต่งก็แต่งได้ไม่เป็นไร อย่างนั้นดีกว่า และใครอยาก จะสมัครใส่เสื้อขาวเข้ามาก็แต่งเข้ามาได้ อย่างนั้นได้ไหมครับ อย่างนี้อยากจะ

ขอเพิ่มเข้าไปอีกสัก หน่อย คือเพื่อจะได้สบายใจทุกฝ่าย ให้ถือว่ามีเกียรติจริงๆ ผมเคารพ เคารพสภา แล้วเคารพทางรัฐบาลอย่างจริงจัง เคารพจริงๆ ขอให้จิตใจเคารพจริงๆ เกอะอย่าได้เอาเครื่องแบบมาเคารพกันด้วยการหลอกหลวงเลย

นายประทีป ทองคำใส (อุบลราชธานี) : กระผมประทีป ทองคำใส จากอุบลราชธานีครับ ก่อนอื่นใคร่อยากขอชี้แจงเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ กระผมเป็น ส.ส. ใหม่ครับ ก็ยังไม่รู้เรื่องละเอียดว่าในการที่ทางรัฐสภาเสนอร่างข้อบังคับของสภาผู้แทน ว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกก็ตาม หรือระเบียบวาระที่ ๔ ร่างข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งก็เข้ามาสู่สภา กระผมถือว่าข้อบังคับนี้ ในการประชุมรัฐสภาคราวก่อน คณะสมาชิก ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อ บังคับ ของสภาขึ้นคณะหนึ่งซึ่งมีทั้งหมด ๑๕ ท่าน แล้วคณะกรรมการชุดนั้นก็ ได้ ประชุมพิจารณากันเมื่อวันที่ ๑ ได้มอบให้เลขาธิการนำระเบียบ โดยถือเอาระเบียบวุฒิสมาชิกนี้ไปพิจารณา แล้วร่างนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อสภาต่อไป จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนั้น

เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ฉะนั้นในวันนั้นในการ
ที่สภามีมติให้นำระเบียบวาระว่าด้วยข้อ
บังคับทั้งสองข้อ ข้อ ๓ ข้อ ๔ เข้ามาสู่
สภาฯ กระผมยังสงสัยอยู่ว่าการนำเข้ามา
จะชอบหรือไม่ ความจริงจะนำเข้ามา
ก็ต้องผ่านคณะกรรมการเสียก่อน คณะ-
กรรมการนั้นจะต้องพิจารณาในร่างข้อ-
บังคับนั้นเสียที่ถึงนำเสนอต่อสภาเพื่อรับ
การพิจารณาอีกครั้งหนึ่งกระผมคิดว่าควร
จะเป็นแบบนี้ นี่ประธานโทษนะครับ
กระผมเป็นสมาชิกใหม่

ประธานสภาผู้แทน: ท่านเลขา
ธิการ ทางเจ้าหน้าที่จะได้ตอบข้แจง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ
(เลขาธิการรัฐสภา): ท่านประธาน
ให้กระผมชี้แจงว่า สำหรับร่างข้อบังคับ
ที่สภารับไปพิจารณาแล้วนั้น เป็นร่างข้อ
บังคับเรื่องการประชุมปรึกษาของ สภาฯ
แต่ว่าร่างข้อบังคับที่กำลังพิจารณาอยู่ขณะ
นั้นเป็นร่าง ข้อ บังคับว่าด้วยเรื่อง การ
แต่งตั้งสมาชิกคนละเรื่อง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ส.ส.
เชียงใหม่ไม่เห็นด้วยกับข้อ บังคับ สภาผู้-
แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกสภาผู้แทน
ทั้งนี้เพราะอะไร ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรดา
สมาชิกผู้มั่งคั่งทั้งหลายซึ่งเป็นตัวแทน

ปวงชนของชาวไทยเข้ามา นั่ง ใน สถาบัน
อันสูงสุดของชาติ ณ ที่นั้น ในระหว่าง
ไปตระเวนหาเสียงเลือกตั้ง จะได้ทราบ
จากราษฎรทั้งหลายเป็นอย่างดี ว่าเขา
ได้รับความเดือดร้อนอย่างไรบ้าง โดย
เฉพาะอย่างยิ่งพวกสวมเครื่องแบบ ข้าพ-
เจ้าอยากขอกกล่าวเช่นนั้น เมื่อข้าพเจ้า
อยาก กล่าว ตอนที่ จะ โอน เรื่อง การ สอบ
สวนให้กลับคืนไปอยู่ทางฝ่ายการปกครอง
หรือทางฝ่ายยุติธรรมอะไรก็แล้วแต่ ท่านก็
ไม่ให้ข้าพเจ้าพูดที่พูดถึงเรื่องเครื่องแบบ
นั้นท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าว
ความยาวสาวความยืดราษฎรเกรงกลัวเป็น
อย่างยิ่ง พวกแต่งเครื่องแบบ แต่ที่เมื่อ
เรามาเป็นตัวแทน ปวงชนชาวไทย อย่าง
ส.ส. ขอนแก่นกล่าวเมื่อก่อนนั้นเป็นความ
สัตย์จริง ไม่ควรแบ่งชั้นวรรณะ เรา
เป็นตัวแทนตัวการแต่งตั้งเข้ามา อย่าไป
แต่งเครื่องแบบ คราวก่อนข้าพเจ้ารู้สึก
อับอายเหมือนกันข้าพเจ้าแต่งเครื่องแบบ
ตรวจการมีอินทรีธนูอยู่ คู โกล ๆ คล้าย
กับพลตรี ข้าพเจ้าผ่านทหารที่ไหนตะเบ๊ะ
อย่างรู้สึกละอายใจ นี่เป็นอย่างนี้ ท่าน
ประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นเรื่อง
เครื่องแบบนี้เมื่อ ส.ส. ปราจีนบุรีอ้าง
ว่าเพื่อเป็นเกียรติ เพื่อชื่อเสียง อะไร

เหล่านี้เป็นต้น ส.ส. ปราชญ์บุรีนั้น หา
เข้าใจ.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่าเอ๋ย
เลย เขามีสิทธิออกความเห็น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมไม่ได้เอ่ยชื่อนี้

ประธานสภาผู้แทน : เขามีสิทธิ
ออกความเห็น อย่าไปก้าวก่ายเขา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นิยมขอชี้แจง คือท่านหาทราบ
ไม่ว่าเกียรติที่แท้จริงนั้นคืออะไร ข้าพ-
เจ้าขอเอาพุทธวจนะบทหนึ่งมากล่าวว่า
สัจจน กิตติ ปปุโปติ คนย่อมได้เกียรติ
คือชื่อเสียงเพราะความสัจ ตัวมีสัจจะ
นั้นแหละคือคนมีเกียรติ คนสวมเครื่อง
แบบแต่งกายเต็มยศ มีเหรียญตราติดหน้า
อก ถูก อย่าง ส.ส. นครพนมกล่าวเมื่อ
ก่อนนั้นถูกแล้ว โกงกินชาติบ้านเมือง สวม
เครื่องแบบ จนบ้านนี้ยังไม่ถอดยศจาก
จอมพล.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี
คุณทองดี ผมยิน คือว่าเวลานี้เราอยู่ใน
วาระข้อบังคับ พิจารณาข้อบังคับสภาผู้-
แทนว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิก เพราะ
ฉะนั้นการที่เราจะไปอภิปราย นอกจาก

เรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนนั้นเป็นของไม่
บังควร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน นี่ข้าพเจ้ายังไม่
หมดประเด็นแล้วท่านจะมาตัดไม่ให้ข้าพ-
เจ้าพูด อย่างนี้จะไต่หรือ.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมชักคน
อื่นแล้ว คุณนั่ง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ยังไม่หมดประเด็นที่
ข้าพเจ้าอภิปราย ข้าพเจ้าต้องชี้แจงแสดง
เหตุผลก่อนว่า เพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึง
คัดค้านข้อบังคับข้อนี้ท่านประธานที่เคารพ
ผมเห็นว่า.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ
ผมเห็นว่า...พอแล้ว ผมมีสิทธิที่จะให้คุณ
หยุดได้แล้วตามข้อบังคับ เอา คุณดวงฯ
เชิญ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านยังไม่ยื่นขึ้น ผมก็
ขออภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ผมมีสิทธิ
นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะว่ายังไม่หมดประเด็น
ท่านดูข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมมีข้อ
บังคับ มีข้อบังคับอยู่แล้วครับ ข้อบังคับ
ข้อ ๔๕ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิ-
ปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้ผู้
นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

นายณรง อยุธยา(อุดรธานี):
ข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบที่ทางประธาน
วุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนได้ร่างขึ้น
มานี้ ถ้าเราดูตามพระ ราชบัญญัติว่าด้วย
เครื่องแบบ ร่างนี้อาศัยพระราชบัญญัติ
ตามมาตรา ๗ นั้น มีบังคับไว้เด็ดขาดว่า
ประธานวุฒิสภาและ ประธานสภาผู้แทน
เป็นผู้รักษาการ ตาม พระ ราช บัญ ญัติ
เครื่องแบบนี้และก็มีอำนาจที่จะออกข้อ
บังคับขึ้นมาได้ การที่ประธานสภาทั้ง
สอง ได้ออกข้อบัง คับมานี้และ ได้มาขอ
ปรึกษากับเรา เป็นสิ่งที่ชอบแล้ว โดย
ความสัจโดยความจริง ผมก็มีความเห็น
อย่างที่คุณสมาชิกทั้งหลายได้กล่าวไว้
คือเราไม่ต้องการจะมีเครื่องอะไรประดับ
ตัวให้รุ่งรังอะไรมากมายนัก แต่เพราะ
มีพระราชบัญญัติว่าด้วยเครื่อง แบบออก
มาแล้ว และประธานได้ออกข้อบังคับมา
มาเสนอ ให้พวกเราเป็นผู้พิจารณาว่าเรา
จะรับตามนี้หรือไม่กระผม คิดว่าเรา ไม่มี
ทางที่จะปฏิเสธว่าเราจะไม่มีเครื่องแบบ

เพราะ อาศัยพระ ราช บัญ ญัติ แต่เราไม่
ชอบ ในการที่ร่างมาให้เรามีเครื่องอะไร
พระ รุ่ง พระ รังเต็มตัว ซึ่งเกิน ฐานะ ต่างจาก
ราษฎรมากเกินไป เพราะฉะนั้นในชั้น
แรกนี้ กระผมอยาก จะ ขอ กราบ วิง วอน
เพื่อนสมาชิกทั้งหลายให้ รับร่างนี้แล้วเรา
ไปแก้ไข แก้ไขจนกระทั่งว่าเกือบจะไม่มี
อะไรเลย หรือ จะมีเพียงแบบ แทน
ประดับว่าเป็นผู้แทนราษฎรเท่านั้น ให้
ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ เท่านั้นเรา
จะปฏิเสธทั้งหมดนั้นไม่ได้ เพราะเกี่ยว
กับพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นกระผม
จึง ขอเสนอ ขอ ให้ รับ หลักการ แล้ว คง
กรรมวิธีการไปแปรญัตติ พวกเราอยาก
จะ ไม่มีหรือมีอะไร นิด หน่อยก็แล้วแต่
ความพอใจของพวกเรา กระผมขอเสนอ
อย่างนี้ ถ้าใครเห็นชอบด้วย โปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธาน สภาผู้แทน : ได้มีผู้
เสนอญัตติให้รับหลักการข้อบังคับ

นายไกรสร ต้นดีพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอโทษครับ ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติอภิปรายเสร็จแล้วก็เสนอญัตติอย่าง
นี้ผิดข้อบังคับ ผิดจริง ๆ ครับท่าน ขอ
ประทานโทษ

ประธานสภาผู้แทน : เขาไม่ได้
อภิปรายครับ เพื่อชี้แจงประกอบใน
เรื่องที่ว่าขอได้รับหลักการ

นายล้วน เวชชาลีทานน (นคร-
ปฐม) : ความจริงนั้นผมก็อยากจะให้ยุติ
กัน แต่ว่าเฉพาะว่าท่าน อภิปราย แล้วก็
เสนออย่างนั้นไม่ถูก เพราะฉะนั้นก็เป็น
เวลาสมควรแล้ว ขอให้ปิดอภิปรายได้
แล้ว

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อก่อนมี
ผู้เสนออุทิตมาแล้วว่าได้รับหลักการแห่ง
ร่างข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่องแบบ
สมาชิกสภาผู้แทน ตามที่เสนอมานี้ จะมี
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

นายทองดี อีสราจวิน (เชียง-
ใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปราย
ต่อไป ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีครับ

นายทองดี อีสราจวิน (เชียง-
ใหม่) : จะเปิดอภิปรายต่อไปเกี่ยวกับ
เรื่องเครื่องแบบ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีคน
รับรอง

นายทองดี อีสราจวิน (เชียง-
ใหม่) : ไม่มีก็แล้วแต่มติของที่ประชุม

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมนี้ ลงมติรับ หลักการแห่งร่าง
ข้อบังคับของสภาผู้แทน ว่าด้วยเครื่อง
แบบสมาชิกสภาผู้แทน

นายทองดี อีสราจวิน (เชียง-
ใหม่) : ท่านประธานพฤกษิศกรครับ นี่ยังไม่
ทันรับหลักการ ท่านก็ไม่มารับหลัก
การ เป็นแต่เพียงมีอภิปราย เขาเสนอ
เปิด ข้าพเจ้าเสนอเปิด นี่ท่านจะไม่เมวว่า
จะมารับหลักการอะไรกัน

ประธานสภาผู้แทน : ผมถาม
แล้ว ก่อนที่คุณพูดว่าจะมีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นบ้าง แล้วคุณ ก็เสนอ ให้เปิด
อภิปราย คำถามอันนั้นผมยังคงค้างอยู่ แล้ว
ก็ไม่มีผู้ใดเสนอเรื่องอื่น

เนื่องจากว่าไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นแล้ว ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
นี้ ลงมติรับหลักการ จะให้ตั้งกรรมาธิการ
ขึ้นพิจารณาหรือว่าจะให้ส่ง คณะ กรรมา
ธิการชุดใดไปพิจารณาครับ

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (น่าน) :
กระผม ขอเสนอให้ส่งคณะกรรมาธิการ
พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมปรึกษา
ของสภาผู้แทนเป็น ผู้พิจารณา และขอ

ให้กำหนด การ แปร ญัตติ ภาย ใน ๓ วัน
ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
ขอให้ส่งคณะ กรรมการ การ พิจารณา ร่าง
ข้อบังคับการประชุมปรึกษา ของ สภาผู้-
แทนพิจารณา และกำหนดแปรญัตติภายใน
ใน ๓ วันโดยผู้รับรองโปรดยื่นขึ้น
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียง-
ใหม่) : กระผมขอท้วงอย่างแรง ท่าน
ยังไม่ทราบว่าใครจะรับ หลัก การ แห่ง ข้อ
บังคับของการประชุมสภาผู้แทน หรือไม่
นี่ท่านก็เลยโหมเมสั่งให้กรรมการแผนก
ไหนไม่ทราบ อย่างนี้ มันผิด ข้อบังคับ
ท่านดูให้ดี ถึงแม้ว่าเราจะอาศัยข้อบังคับ
วุฒิสมาชิกก็ตาม นี่ท่านดูให้ดีกว่า ผม
ไม่ได้รบกวนคน ผมไม่ได้รบกวนสภา แต่ว่า
เคารพท่านประธานเป็นอย่างสูง เมื่อ
ท่านยื่นเข้าพเจ้าจะนั่ง

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี
ครับ คุณณัฐวาท ๗ เขาเสนอมาแล้วคุณ
โปรดฟังเขาสิ เมื่อเขาเสนอมาแล้วและ
ผมก็ตามที่ประชุมนี้แล้วว่า เขาเสนอขอ
ให้รับหลักการนี้ไปแล้ว ก็เมื่อผู้ใดไม่
เห็นด้วย หรือผู้ใดจะแก้ไขอย่างไร ก็
ชอบที่จะไปแปร ญัตติ ใน คณะ กรรมการ

การ คุณณัฐวาท ๗ ได้พูดอย่างนั้นแล้ว แล้ว
ก็มีผู้รับรองครบแล้ว ผมก็ได้ถามแล้วว่า
มีผู้ใดที่จะเสนอเป็นอย่างอื่นใหม่ในกรณี
นี้ ก็ไม่มี เมื่อไม่มีก็ถือว่ารับหลักการ
กันโดยปริยาย ส่วนตัวคุณที่ขึ้นมาขึ้น
คุณขอเสนอเพียงเบ็ดต่ออภิปราย ก็ไม่มี
ใครรับรอง ผมได้กระทำหน้าที่ตามข้อ
บังคับโดยถูกต้องแล้ว

มีผู้เสนอว่าให้ คณะ กรรมการ การ
พิจารณา ร่าง ข้อบังคับการประชุมปรึกษา
ของสภาผู้แทนรับ ไปพิจารณาและกำหนด
แปรญัตติภายใน ๓ วัน จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีก็เป็น
อันว่า ข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยเครื่อง
แบบสมาชิกสภาผู้แทนนี้ ที่ประชุมนี้ลง
มติรับหลักการ และส่งให้ คณะ กรรมการ-
การ พิจารณา ร่าง ข้อ บัง คับ การ ประชุม
ปรึกษาของสภาผู้แทนรับ ไปพิจารณาและ
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อ ไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างข้อ
บังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงิน
ประจำตำแหน่ง และค่าใช้จ่ายในการ
เดินทาง ของ สมาชิก สภาผู้แทน หรือของ
กรรมการ

บันทึก

เรื่อง ข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ

พ.ศ.

เนื่องจากได้ตราพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้นแล้ว ซึ่งตามบทบัญญัติในมาตรา ๘ กัตติ มาตรา ๙ กัตติ และมาตรา ๑๐ กัตติ เกี่ยวกับการรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งไม่มาประชุมระหว่างสมัยประชุม การได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเดินทางกลับจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาไปยังถิ่นที่อยู่ของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทน หรือของกรรมการวุฒิสภากรรมการสภาผู้แทนและของกรรมการร่วมกันนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทน แล้วแต่กรณี

และโดยที่ข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องนี้ วุฒิสภาได้ตราขึ้นแล้ว แต่ส่วนข้อบังคับของสภาผู้แทนนั้นยังไม่มี เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้ร่างข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ. โดยอนุโลมจากข้อบังคับของวุฒิสภาในเรื่องนี้ได้ประกาศใช้แล้วมาเพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บัณฑิตกุล

(นายประเสริฐ บัณฑิตกุล)

เลขาธิการรัฐสภา

(สำเนา)

ร่าง

ข้อบังคับของสภาผู้แทน

ว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ของสมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งเงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑ สภาผู้แทนออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับของสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ."

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ สมาชิกผู้ใดมีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมตามกำหนดได้ ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อเลขาธิการรัฐสภาเพื่อทราบ การแจ้งโดยปกติให้แจ้งก่อนกำหนดประชุม

สมาชิกผู้ไม่มาประชุมตามกำหนด โดยมี ใ้แจ้งให้เลขาธิการรัฐสภา ทราบตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าขาดประชุม

ความในสองวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิก ไม่มาประชุมเนื่อง จากการปฏิบัติกิจการอื่นที่เกี่ยวกับสภา

ข้อ ๔ สมาชิกผู้ใดขาดประชุม การรับเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ขาดประชุมเกินหนึ่งในสี่ของจำนวนวัน ที่มีการประชุมใน สมัยประชุมนั้น ให้ลดเงินประจำตำแหน่งลงเฉพาะวันที่เกินวันละสองร้อยบาท

(๒) ขาดประชุมตลอดสมัยประชุม ให้งดจ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่าง สมัยประชุมนั้นเสียทั้งสิ้น

ข้อ ๕ สมาชิกผู้ใดถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลลงโทษให้จำคุก ให้ส่งจ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างวันที่ถูกจำคุก แต่เมื่อคดีถึงที่สุดผู้นั้นไม่ถูกจำคุกโดยคำพิพากษา ก็ให้จ่ายเงินทั้งควันั้นให้

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าพาหนะของสมาชิกหรือกรรมการ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราของผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าอธิบดี ตามนัยแห่งกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๗ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าพาหนะ ให้ยื่นเบิกต่อเลขาธิการรัฐสภาตามแบบ โดยสมาชิกหรือกรรมการผู้เบิกจะต้องลงลายมือชื่อรับรองว่าได้จ่ายไปจริงตามที่เบิกนั้น ทั้งนี้ จะมีใบสำคัญในการจ่ายแนบมาพร้อมกับกรเบิกนั้นหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าพาหนะของผู้ได้รับเลือกตั้งจากการเลือกตั้งทั่วไปนั้น ให้เบิกได้ตามนัยของข้อ ๖ และข้อ ๗ แม้จะเป็นการเดินทางก่อนวันเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกก็ตาม

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาส่งจ่ายเงินที่จ่ายตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ประธานสภาผู้แทน

เนื่องจากได้ตราพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนหรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑ ขึ้นแล้ว ซึ่งตามบทบัญญัติในมาตรา ๘ กิติ มาตรา ๙ กิติ และมาตรา ๑๐ กิติ เกี่ยวกับการเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งไม่มาประชุมระหว่าง

สมัยประชุม การได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเดินทาง กลับจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ไปยัง ถิ่น ที่อยู่ ของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนหรือของกรรมการวุฒิสภากรรมการสภาผู้แทนและของกรรมการร่วมกันนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทน แล้วแต่กรณี

และโดยที่ข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องนี้
วุฒิสภาได้ตราขึ้นแล้ว แต่ส่วนข้อบังคับ
ของสภาผู้แทนนั้นยังไม่มี เพื่อให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงได้ยก
ร่างข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยการรับเงิน
ประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ของสมาชิกสภาผู้แทน หรือกรรมการ
การโดยอนุโลมจากข้อบังคับของวุฒิสภา
ในเรื่องนี้ได้ประกาศใช้แล้ว มาเพื่อที่
ประชุมจะได้พิจารณาต่อไป ขอให้ที่
ประชุมได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ

นายสมบูรณ์ โคขสุภา (ปรา
จีนบุรี) : กระผมเห็นว่าตามที่รัฐสภา
ได้เสนอข้อบังคับว่าด้วยการเงินประจำตำแหน่ง
และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ
สมาชิกสภาผู้แทนนั้น กระผมเห็นว่าเป็น
การถูกต้องที่ตามที่รัฐสภาได้เสนอเข้ามา
แล้ว เพราะเหตุว่าคนเราทุกคน จะเป็น
พระก็ดี จะเป็นฆราวาสก็ดี พระยังมีวินัย
ไว้เพื่อสำหรับจะไม่ให้ประพฤตินิดใน
เรื่อง ทำนองครองธรรมในเรื่องศาสนา
พุทธทศการยังมีวินัย ตำรวจมีวินัยข้าราชการ
การยังมีวินัยยาวเหยียดทีเดียว ส่วนสมาชิก
ผู้แทนมีบังคับอยู่ ๔ ข้อเท่านั้น กระผม
เห็นว่ายังไม่มาก มายที่ควรจะต้องปฏิบัติไม่
ได้กระผมเห็นว่าท่านสมาชิกทุกท่านควร

ที่จะทำตัวของตัวให้มีวินัยข้อบังคับตาม
ที่รัฐสภาได้เสนอเป็นร่างข้อบังคับเพื่อให้
เราได้รับเอาไว้ กระผมเห็นว่า ท่าน
สมาชิกสภาผู้แทนทุกท่านควรจะต้องเห็นตาม
ที่กระผมได้แสดงมานี้

นายทองดี อีสราวิชุน (เชียงใหม่) : แต่ความจริงนั้นข้อบังคับส่วน
มากเท่าที่วุฒิสมาชิกเขาร่างขึ้นมาก่อน
และทางฝ่ายสภาผู้แทนเราก็ไปเอาตาม
แบบอย่างเขา ส่วนมากข้าพเจ้าเห็นว่า
บกพร่อง รัฐก็บกพร่องเป็นอย่างยิ่งเมื่อ
ข้าพเจ้าอยากจะ พูดถึงเรื่องข้อบังคับของ
การประชุมเรื่องแบบท่านก็ไม่ให้ข้าพเจ้า
พูดอย่างมาก แต่มาครวณนั้นข้าพเจ้าจะ
ขอพูดแต่เพียงข้อ ๔

“สมาชิกผู้ใดขาดประชุม การรับ
เงินประจำตำแหน่งให้เป็น ไปตามเกณฑ์
ต่อไปนี้

(๑) ขาดประชุมเกินหนึ่งในสี่
ของจำนวนที่มีการประชุมในสมัยประชุม
นั้น ให้ลดเงินประจำตำแหน่งลงเฉพาะ
วันที่เกินวันละสองร้อยบาท”

อันนี้เหมาะอย่างยิ่งสำหรับท่านวุฒิสมาชิก
ผู้มีเกียรติซึ่งท่านมาโดยราชรถมา
เกย ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งตัวแทนปวงชนชาวไทยซึ่งราษฎร
ต้องเลือกตั้งเข้ามานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่

ต้องเพียงหนึ่งในสี่ของเวลาทั้งหมดที่มาประชุม แม้แต่ขาดประชุมครั้งเดียวข้าพเจ้ายังอยากจะเสนอขอครั้งละ ๕๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ในชั้นกรรมวิธีการข้าพเจ้าจะต้องไปแปรญัตติเพราะข้าพเจ้ารู้สึก ท่านประธานข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกตัวเองว่าอยู่ในสภานี้มาถึง ๒๒ ปี เข้าปี ๕ สมัย ข้าพเจ้าไม่เคยขาดการประชุมสภาแม้แต่ครั้งเดียว ท่านถามเลขาธิการรัฐสภาคุณอันนี้เป็นความสัตย์จริงท่าน ยดา วาที ตตา การี คนตรงพูดอย่างใดกระทำอย่างนั้น ในนามของพรรคอิสระธรรมครับ

นายฉวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี) : ข้อบังคับที่ออกมานี้ก็เช่นเดียวกันกับข้อบังคับในข้อแรก เพราะฉะนั้นผมขอเสนอให้ลงมติ เพราะว่าเราปฏิเสธไม่ได้อยู่แล้ว เดี่ยวคุณไกรสร ฯ จะมาต่อว่าอีก ขอเสนอให้ตั้งกรรมวิธีการขึ้นพิจารณา ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ ให้รับหลักการข้อบังคับว่าด้วยการรับเงินประจำตำแหน่งและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทน

หรือกรรมการ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้า บุญเกิด หิรัญคำ สส. จังหวัดชัยภูมิ ยังมีข้อข้องใจอยู่มากครับเท่าที่ท่านได้เสนอให้เปิดอภิปรายไปนั้น ข้าพเจ้าก็มีความเห็นเป็นอย่างอื่นอยู่สำหรับข้อนี้ ข้อ ๓ นี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอเปิดอภิปรายต่อไปอีกนิดหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต้องขอขอมติเสียก่อน ต้องขอมติในการเปิดอภิปราย

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายครับท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : เนื่องจากในขณะนี้ก็มีผู้เสนอญัตติในการที่จะขอให้เปิดอภิปราย แล้วก็มีผู้ขอให้เปิดอภิปรายข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุมเห็นว่าท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นด้วยในการที่จะเปิดอภิปรายลงมติรับหลักการได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้แล้ว
เพราะฉะนั้นต่อไป ข้อบังคับนี้จะตั้ง
คณะกรรมการขึ้นพิจารณาหรือว่าจะส่งให้
คณะกรรมการคณะใดพิจารณา ขอให้
ที่ประชุมได้โปรดเสนอ

นายสุชน ชันสมจิตต์ (ขอนแก่น) : กระผมขอเสนอให้ส่งให้คณะกรรมการพิจารณา
พิจารณาขอร่างข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ไปพิจารณา
และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๓
วัน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ
ให้ส่งร่างข้อบังคับนี้ให้คณะกรรมการ

พิจารณาขอร่างข้อบังคับการประชุม ปรึกษา
ของสภาผู้แทนพิจารณา และกำหนด
การแปรญัตติภายใน ๓ วัน จะมีท่านผู้
ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่า
ที่ประชุมรับข้อเสนอให้ส่งคณะกรรมการ
พิจารณาพิจารณาขอร่างข้อบังคับการประชุมปรึกษา
ของสภาผู้แทนพิจารณา กำหนด
การแปรญัตติภายใน ๓ วัน

การประชุมวันนี้หมดระเบียบวาระ
แล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พูนศรี สุกบรรทัด
 อาณัติ กระสินธุ์
 ฉายุทธ ฝ่ายคุณวงศ์
 ทินกร ปรีชพันธ์
 สมบูรณ์ เตชสุภา
 ถวิล จันทรวาทัน
 สงวน สัมพันธ์
 แนบ ผ่องแผ้ว
 สุข แสนโกศิก
 วิมล วิมลมาลัย

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๘ / เม.ย. / ๒๕๑๒

สภารับรองในคราวประชุมครั้งที่ ๒ / ๒๕๑๒ (สามัญ)

ผู้จดยรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
 ธนุ บุญยรงค์
 โฉมเจลา ดีพลากร
 ฉันทนา ขานบ้อม
 สุปงศ์ ศิริพูนเกียรติ
 จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
 สินธุ์ชัย ช่อสัจยัตติ
 เปรมจิต บุญยะกาญจน
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 พิลาส จารุณี
 สมชาย ทาวอุดม
 สายสุนีย์ อรัญญิก
 สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประหยัด แต่งอินทวัฒน์

หัวหน้ากองการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

รองเลขาธิการรัฐสภา

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

เลขาธิการรัฐสภา

พล.ต. ศ. สิริโยธิน

ประธานสภาผู้แทน